

OPŠTE INFORMACIJE

Uzročnik ovog dermatitisa je gljivica *Malassezia pachydermatis*, koja je uobičajen stanovnik kože i sluzokože pasa i mačaka. Veoma često ju je moguće izolovati iz spoljašnjeg ušnog kanala ili sa kože zdravih pasa i mačaka. Infekcija ovom gljivicom najčešće predstavlja komplikaciju drugih bolesnih stanja kože – posebno alergija i poremećaja keratinizacije.

Oko 50% zdravih pasa su nosioci ove gljivice, koja može biti prisutna u spolašnjem ušnom kanalu, na koži (posebno u analnoj regiji, na usnama i ekstremitetima) i na dlačnom pokrivaču. Rizik za infekciju kod ljudi je vrlo nizak, a zabeležena je samo kod osoba sa neadekvatnim imunološkim odgovorom.

Stanja koja odgovaraju umnožavanju *Malassezia pachydermatis* su:

- prekomerno stvaranje kožne masti ili cerumena – ušna mast
- povećanje vlažnosti kože
- pucanje epidermalne barijere
- kožni nabori

Najčešći razlozi koji dovode do ovakvih stanja su:

- alergijska stanja kao što je atopijski dermatitis
- piodermije
- ektoparazitska oboljenja – demodikoza
- endokrini poremećaji – hipotireodizam
- poremećaji keratinizacije: epidermalna displazija kod Zapadno-škotskog terijera, idiopatska seboreja
- dugotrajna terapija kortikosteroidima ili antibioticima



Retki su slučajevi gde Malassezia može biti primarni uzrok nastanka promena na koži. Neke rase pasa kao što su: Zapadno-škotski beli terijer (Westie), Baset, Jazavičar, Koker španijel, Pudla, Nemački ovčar, Koli, Šetlandski ovčar, Džek Rasel terijer, Australijski svileni terijer, Australijski terijer, Springer španijel, Šar-Pei, genetski su predisponirane za nastanak ovog oboljenja.

Često je sezonskog karaktera i javlja se od proleća do početka jeseni, mada u nekim slučajevima može da se javi i zimi.

Za sada nema indicija da je dermatitis izazvan sa *Malassezia pachydermatis* kontagiozne prirode – ne prenosi se direktnim kontaktom.

SIMPTOMI I TOK BOLESTI

DIJAGNOSTIKA:

Bolest se dijagnostikuje uzimanjem brisa, otiska ili strugotine kože. Mikroskoposkim pregledom kože moguće je ustanoviti prisustvo gljivice. Međutim, kako su one fiziološki prisutne na koži, mikroskopski nalaz se obično kombinuje sa pozitivnom reakcijom na terapiju.

TERAPIJA

Za lečenje se obično koriste antimikotici u obliku šampona ili krema za lokalnu terapiju. Može se javiti potreba za davanjem lekova preko usta, sve u zavisnosti od preporuke Vašeg veterinara.



Lečenje je dugotrajno – najčešće traje oko mesec dana (u težim slučajevima i duže).

DVM Jelena Belić